

עין חרות

25.2.2011

כ"א אדר א' תשע"א

יום שישי

יומן פנימי 13

(1882)

זבאו ומראו מראה זלתי רליז
כל העיר שוקקת מצהלות וליל,
על גבי ג'ירמה מרקד הפיו
עם שודד היס ובאולנן עליז.

כטנכנס אודר

נעמי שמר

מי ראה פה מאך וזיבו שרביט,
מי ראה שיכור שומה מן החזית,
חצוצרה גוקעת זמר מזולזל
והרעש הוא ממש זלתי נסבל.

חור כרעס ומכאל, זוף גארלמן
כל העיר זוללת את אולני המן.
איזה חל יפה וזלתי מסודר
ומצווה לשמח כטנכנס אודר.

התשע"א - שנת התשעים

בית החולים במעיין

עם העלייה על הקרקע הביאו איתם חברי גדוד העבודה צריף שימש אותם כ"בית חולים". "בנו אותו בדפנות כפולות ובין הדפנות חצץ וחול. זה הוא סידור שיגין מחום ומכדורי אויב." (מתוך: שלמה לביא, מגילתי בעין חרוד) אווה (ייווה) חסין (אמה של פועה שביט ז"ל) האחות הראשונה בעין חרוד החלה את עבודתה כאחות במחנה של "גדוד העבודה" במגדל בשנת 1921 והגיעה עם הקבוצה הראשונה של חברי הגדוד שהתיישבו על יד המעיין. בזיכרונותיה מספרת ייווה על הימים הראשונים:

בא מפנה חדש בחיינו במחנה מגדל: עולים להתיישבות בעמק ליד מעיין חרוד (עין גילוד). מועצת גדוד העבודה התכנסה במגדל לקבוע את החברים הראשונים אשר יעלו להתיישבות והמתיחות בין החברים הייתה גדולה. השאלה: "מי ומי יזכה להיות בין ראשוני העולים לכיבוש העמק?", ניסרה בחלל. הרגשתי שסיכויי להיות בין הראשונים האלה גדולים בזכות היותי האחות היחידה במחנה הגדוד, ואכן, ברשימת העולים להתיישבות שכה חיכינו לה התנוסס גם שמי בין שלושים ושניים המאושרים האחרים. ימים ספורים לפני שעלינו הילכו שמועות כי הערבים תושבי הכפר לרגלי הגלבוע ובנוריס שעל הגלבוע, מכינים לנו "קבלת פנים". אבל כשקרבו יום העלייה על אדמת עין חרוד, הודיעו לנו כי יצטרפו אלינו עשרות חברי הגדוד מן הפלוגה שבראש העין ופלוגות אחרות, וכן כמה מחברי "השומר" ומאנשי העלייה השנייה שיבואו לעזרתנו. בהתייעצויות שהיו קשורות בבעיות הביטחון - ענייני ה"עזרה ראשונה" והטיפול בחולים - שיתפו גם אותי. ואז הכרתי לראשונה את אנשי השומר, צבי ניסנוב ואחרים, והתיידדתי איתם. בעניין הטיפול בחולים, הוצע שנתקין מעין בונקר גדול, מיד לכשנגיע למקום, ושם יציבו שמונה מיטות לחולים. וזאת עשינו. הוספנו ל"חדר החולים" הזה גם חדר המתנה קטן, ששימש מעין מרפאה. את קירות ה"בונקר" ציפיתי בסדינים לבנים ועל הרצפה פרשתי מחצלות ירוקות שהדיפו ריח רענן. גם על המיטות נפרשו מחצלות מכוסות בסדין אולם חסרו לנו עוד דברים רבים כדי

להפוך את המקום לחדר-חולים ראוי לשמו. אך חולים כמובן - לא חסרו. ולמרות שדרישות החולים היו צנועות ביותר, היינו רחוקים מלספקן. היינו כמה אחיות אך רופא לא היה במקום. רק כעבור שבועיים לעלייתנו החל דר' הרשקוביץ (הראל) לבוא אלינו מחיפה, פעמיים בשבוע. את התרופות היה עלינו להביא מחיפה, וזה היה תלוי בחסדי רכבת העמק אשר הייתה מגיעה (או לא מגיעה) אחת ליום.

האוכל היה דל, דל ביותר. אך זכורים לטובה מי המעיין הזכים והצוננים הזורמים מן המערה שבהר הגלבוע, שתמיד היו מרוויים ונמצאו בהישג יד ביום ובלילה. מים אלו היו סם חיים לחברים חולי הקדחת שלהטו בחום גבוה - תרופה של ממש! ואכן, הקדחת והטיפוס היו אורחים קבועים במחנה שלנו מן היום הראשון שהגענו למקום החדש.

אולם הרבה זמן לא יכולנו "להתאכסן" בבונקר החמוד שלנו. אלה לא היו תנאים ראויים לאנשים חולים. אז התחלנו להתבסס באוהלים. בינתיים הגיעה אלינו לראשונה משלחת מ"קופת חולים", שהוקמה אז, ומיד נערך "רישום האיננוטר הדומם" ו"מפקד" של הצוות הרפואי אשר התרחב בינתיים. כעבור זמן-מה עברנו מהאוהלים הקטנים לאוהלים גדולים יותר ולבסוף הוקם "הצריף הירוק" הגדול והיפה של בית החולים בעמק, שלימים נהפך ל"בית החולים המרכזי" והועבר לעפולה.

בשנת 1923 הצטרפה אחות חדשה לבית החולים בעמק, חנה בלוך. חנה השלימה את לימודיה כאחות מוסמכת בקובנה שבליטא ועלתה לארץ-ישראל כחלוצה להצטרף לגדוד העבודה בעין חרוד. שנים רבות נקשר שמה לעשייה הרפואית והסיעודית בעמק, תחילה בבית החולים במעיין ובהמשך במרפאת עין חרוד. בשנת 1987 זכתה חנה באות יקירת קופת-חולים. בערוב ימיה העלתה חנה בלוך על הכתב רשימות מתולדות חייה, מתוכן נביא על ימיה הראשונים בבית החולים במעיין.

בפברואר 1923 הגעתי לעין חרוד. היה חורף גשום מאד ובפברואר המשיכו הגשמים לרדת. הבוץ היה עמוק. הכניסו אותי לאוהל עם עוד חברה, אחרי שישנתי מספר לילות באוהל של הליטאיות. פשפשים שרצו בכל המחנה ובעיקר באוהלים של הליטאיות אשר הביאו מהבית הרבה כסתות וכרים. [...]. מקום עבודתי - בית החולים אשר נמצא בקצה השני של המחנה, רחוק מהמעיין,

למרגלות הגלבווע. כשהגעתי, היה צריף עץ אחד, מחולק לשניים על ידי פרוזדור. מצד אחד גברים ומצד שני נשים. בכל צד היו שני חדרים. הגדול לעשר מיטות והקטן לארבע מיטות. המיטות היו לבנות, נקיות, תמיד תפוסות בחולי קדחת בחום גבוה. בצריף הזה היו עוד שני חדרים לא גדולים. חדר אחד ששימש לרופאים, לאחיות וגם למעבדה. היה בו שולחן ועליו מיקרוסקופ. הרופא היה בודק ומוצא מלריה אצל החולים. ועוד חדר היה, אשר שימש חדר אמבטיה. היו בו ברז, כיור ושני פחים אשר היו במקום שירותים לחולים שלא יכלו להגיע לשירותי השדה הפרימיטיביים אשר נמצאו במרחק די גדול מהצריף.

[...] החורף נגמר. הגשמים נפסקו והקיץ השרבי הגיע. עברתי לגור באוהל בשטח של בית החולים שלמרגלות הגלבווע. היו אוהלים וצריף אחד שנראה כארמון – הדירה של הרופא הראשי, המנהל. היו לו שני חדרים וחצי וגם שירותים. כשהיה מגיע לקיבוץ אורח חשוב, סופר זמר, או אמן גדול היה ד"ר הרשוביץ מארח אותו באחד מחדריו. החום היה ללא נשוא. רצנו מספר פעמים למעיין, אשר היה במרחק רב מחצר בית החולים והבאנו מים בכדים גדולים. הרטבנו מגבות במים קרים בשביל הראשים הלוהטים של החולים שחלו בקדחת, כי לא היה קרח. בצהריים הייתה הפסקה בעבודה לשעה שעתיים. אני מרטיבה את הסדין היחיד שיש לי, מתעטפת בו ושוכבת על המחצלת באוהל. מרטיבה שנית אחרי חצי שעה וחוזר חלילה. התחילו לבנות צריפים לצוות בית החולים. נבנו עוד צריפים: מחלקת יולדות ומחלקת ילדים. בית החולים עבר לרשות "קופת חולים". נוספו אחיות, נוספו רופאים. והכול השתנה.

מתוך: חנה ריבקינד-בלוך, מחברותיי, תשנ"ד

הביאה: זיוה אופנהיימר

החלטות אישיבת המזכירות ומהאסיפה

בישיבת המזכירות שהתקיימה בתאריך 10.2.11

אישרה המזכירות את תקנון "תלויים בחבר קיבוץ".

את התקנון המלא ניתן לקבל אצל נלי במזכירות:

בישיבת המזכירות שהתקיימה בתאריך 17.2.11

אישרה המזכירות את שמות המועמדים לריכוז ועדת דירות והעברתם לאישור

האסיפה.

באסיפה הכללית שהתקיימה בתאריך 22.2.11

אישרה האסיפה את העברתם של המועמדים לריכוז ועדת דירות ואת

המועמדים לוועדת חברים לקלפי:

המועמדים לריכוז ועדת דירות: נגה גלדן, טל מאור, אפרת דורון.

המועמדים לוועדת חברים: נעמי הולצמן לריכוז הוועדה.

תקווה ארצי, אורי שפרן, דונה רון לחברות בוועדה.

משולחן הבריאות

חדש במרפאה - "המשולחן המהיר"

שירותי בריאות כללית עוברים לשיטה חדשה של חיוב הלקוחות - "המסלול המהיר"

גם אנחנו, כלקוחות הקופה, עוברים לשיטה החדשה.

לקבלת תרופות במרפאה - יש לבוא עם הכרטיס המגנטי האישי. מלאי התרופות ממוחשב ומעודכן בזמן אמת וללא הכרטיס לא ניתן לספק תרופות.

תורים בקופת חולים ובכל המרפאות של הכללית (רופא, רנטגן, ריפוי בעיסוק ועוד) ניגשים ישירות למרפאה או למכון. אין צורך לעבור דרך דלפק הקבלה. גם כאן - מעבירים את הכרטיס המגנטי ונכנסים לטיפול.

קניית תרופות - נא להימנע מקניית תרופות שלא באישור המרפאה. יש להביא את המרשם למרפאה, ולקבל את התרופה במרפאת עין חרוד. במקרים דחופים או מיוחדים - יש להתקשר לדלית לפני ביצוע הרכישה ולקבל אישור.

הרכישה מתבצעת באמצעות הכרטיס המגנטי (החשבון של עין חרוד יחויב ישירות).

את הקבלה יש להביא למרפאה. ללא הצגת הקבלה - יחויב החבר בעלות התרופה.

מתן תרופות במרפאה שלנו עבור לקוחות של הכללית שאינם חברי עין חרוד (צעירים בהסדר, תושבים, שכירים וכד') - אך ורק למי שיש לו הרשאה ל"מסלול המהיר".

לקוחות אלו ימלאו טופס ידני אצל מיכל במרפאה. בכל בעיה, קושי, התלבטות - אפשר לפנות לצוות המרפאה או אליי.

שירי "נטלי"

בזמן האחרון מקבלים חברים מבוגרים שיחות טלפון מחברת "נטלי" המנסה לשכנע את החבר לחתום על התקשרות לקבלת שירות (בתשלום כמובן) מהחברה. לתזכורת, אנו חתומים בשירותי ש.ר.פ. הנותנת מענה גם לשירותי קרדיולוגיה למי שזקוק.

כל שירות אחר שחבר יחתום עליו הוא על אחריותו בלבד והתשלום יחול עליו.

קלנועיות

ברצוני להזכיר שוב לחברים: הקלנועיות שברשותכם ניתנו לצורך עזרה בניידות. שימוש של בן משפחה בקלנועית, בדרכים שלא מתאימות לנסיעה בקלנועית, מקצר את חיי הרכב ומצריך ביקורים דחופים ויקרים במוסד. אנא שמרו על "הרגליים" שלכם...

העיקר הבריאות

חנה

לשמית רגב

החלמה מהירה

וברוק שובך הביתה.

איתך כל חבריך

בש"ן-חרוז איחוד

טוצרים באדום!

ביום ראשון 13.2 אירעה תאונה לקורולה פס בורדו. בירידה של יזרעאל על הכביש הרטוב החליקה ונתקלה במעקה הבטיחות בצד. האוטו יצא מכלל שימוש אך לנהגת (תודה לאל) שלום.

ביום שישי או שבת האחרונים (18-19 בפברואר) נסע הסיריון של רוני צור. בדרך נדפקה הדלת בצד ימין. האוטו חזר, נעמד במקומו, כאילו כלום, ולא דיווח למי שצריך. הסיריון הרשלין הושבת ליומיים במוסך בטרם הוחזר לשירות. והנזק? כרגיל, אם אין דיווח – אין ביטוח, תודה שהתעניינתם.

בינה

פנייה ממ"א

לחברים ולחברות שלום
החורף מביא עימו מחלות בעיקר לילדים, מה שגורם להיעדרות ההורים (בעיקר אימהות) ממקומות עבודתן.
ברצוננו לעזור לענפים שבהם נוצר מחסור בעובדים עקב היעדרות זו.
לאור זאת אנו פונים למי שמוכן להחליף הורה בשמירה על ילדו גם למספר שעות. התיאום עם הענפים ועם המחליף או המחליפה ייעשה רק באמצעות מש"א.
* לאלו שעדיין בגיל העבודה או בהסדר דור צעיר, השעות הנ"ל ייחשבו כשעות עבודה לכל דבר. חברים המוכנים לעזור, בבקשה צרו איתי קשר (3714).
כנרת דקל

הצעת הצוות השיתופי ל"שינוי שיתופי לקיבוץ מתקדם"

האם מתקדם ולאן?!

רשימה זו נכתבה על רקע האסיפות הכלליות המתקיימות בנושא. כבר בפתיחת הצגת החוברת ובמטרה לנטרל חלק מהביקורת נטען ש"הדיפרנציאלים בטח יתנגדו לה" מעצם היותם "דיפרנציאלים" (כינוי מעוות שהוצמד ע"י הצוות השיתופי לחברי צוות ההתחדשות). מכאן מאחר ואני מזוהה כ"דיפרנציאלי" (קריא - מי שמאשימים אותו בקיפוח זכויות החברים) אני פסול לעדות. אך מאחר ולפני כל התוויות אני **חבר** עין חרוד החי ונושם אותה כבר למעלה מחמישים שנה ועתידה יקר לי כי השקעתי פה את כל חיי, אני מציע לחברים להתייחס לדברים הנאמרים והנכתבים לגופם ולא לגופו של מי אומר אותם, באיזה צד הוא נמצא ומה התווית שהצמידו לו.

אתחיל ברקע קצר להזכיר לעצמנו איך הגענו עד כאן. לפני כשנה וחצי הגיש הצוות השיתופי חוברת "עקרונות לדרך חדשה ברוח שיתופית", חוברת שהתבססה על רשימת "דברים שהיינו רוצים שיהיו אחרת".

הייתה הסכמה רחבה בציבור על רשימת הנושאים הנ"ל - שהיינו רוצים שיהיו אחרת - אבל מקריאת חוברת העקרונות ומהדיונים באסיפות המשק עלה בברור שהעקרונות הם מאד כלליים והצהרתיים ואין כל פירוט **איך משיגים את המטרה** - ש"הדברים יהיו אחרת".

על רקע זה נתן הציבור מנדט לצוות השיתופי להכין ולהגיש הצעה **מפורטת** שתראה איך הופכים את העקרונות (הסיסמאות!?) לכלים מעשיים. היום - לאחר שנה וחצי של "עבודה מאומצת" (כך נכתב בחוברת) והוצאת תקציב של...?! (לא ידוע כי לא דווח) הוגשה לנו ההצעה הנוכחית - גרסה 6 - לשינוי ל"קיבוץ מתקדם".

החוברת עצמה, בכתב ובהצגתה באסיפה ע"י הצוות השיתופי, רצופה בהכרזות וסיסמאות על עתיד ורוד ומבטיח. אבל כאשר קוראים את החוברת בעיון מגלים שמרבית הנושאים ש"אנחנו רוצים שיהיו אחרת" נשארו ברמת הסיסמאות. אמנם בתחומים מסוימים החוברת פורשת הצעות

מפורטות ליישום אבל הצעות אלו לא רק שאינן מבטיחות את השגת המטרה שהוצגה, אלא הן שגויות ובחלקן גם אבסורדיות. הצעות שאם תתקבלנה תפגענה בחברים ותערערנה עד כדי סיכון את האיזון החברתי העדין שבו אנו חיים היום. איזון אליו הגענו עם השנים תוך התאמה איטית וזהירה בין הרצונות והצרכים של חלקי האוכלוסייה השונים .

נכון שיש מקום לשנות את המציאות הקיימת בכיוון "הדברים שהיינו רוצים שיהיו אחרת", אבל **השינויים המוצעים בחוברת אינם מבטיחים את השגת המטרה הזאת**. חלק מההצעות של הצוות השיתופי פוגעות קשה בחלקים שונים של האוכלוסייה, אחרות מעוותות את רצון החברים "שיהיה אחרת" והצעות מסוימות מגיעות עד כדי סכנה להמשך קיום הקיבוץ. פירוט הנושאים והטענות לעיל נעשה ביומן, באסיפות שהיו ובאסיפות הבאות ולכן איני מפרט אותם כאן. לסיכום רק אומר **שאם זה השינוי שאליו הצוות השיתופי מציע להתקדם - עדיף לעצור במקום ולשמור על הקיים. לא להתקדם למקום אליו הם מציעים ולא לקבל את הצעתם.**

נושא נוסף שעלה ועולה לאורך כל הדיונים הוא **האלטרנטיבה**. כאשר חברי הצוות השיתופי באים לנמק את הצעותיהם, הם מרבים להדגיש שהן טובות יותר מ"האלטרנטיבה הדיפרנציאלית". אולי זה הזמן להזכיר לצוות השיתופי שהאלטרנטיבה הזו כלל אינה על הפרק, אפילו לא כהצעה. לכן לא מספיק לנוסף "בדחליל" הזה ולהמשיך להפחיד את הציבור כדי ש"מפחד המטר - יקפוץ לנהר" (חנניה רייכמן), אלא חובת הצוות השיתופי היא להוכיח שהצעתם טובה יותר מהמצב הקיים.

האם ה"הצעה השיתופית לקיבוץ מתקדם גרסה 6" נותנת פתרונות טובים וישימים ל"דברים שהינו רוצים אחרת"? למיטב הבנתי - לא! - זו התוצאה ומכאן המסקנה שאליה הגעתי - **לדחות את הצעתם**.

צביקי נור

עֵינַי עִין-חֵרוֹד

הידעתם, אתם הצעירים יחסית... שעין חרוד הייתה פעם מעצמה מוסיקלית? במסגרת ציון שנת ה-90 לייסוד עין-חרוד, נקיים מפגש משותף לחברי עין חרוד איחוד ומאוחד, אשר יוקדש לחיי המוסיקה העשירים בעין חרוד מאז היווסדה: המלחינים שיצרו כאן (פוסטולסקי, יהודה שרת, נירה חן), גדולי המוסיקאים בעולם שהופיעו דווקא אצלנו, "הצריף של רוזנברג", משה כרמי כמחנך שחיבר עם הילדים את מילות השירים של הרפרטואר העין חרודי והשריש את המוסיקה בחיי תלמידיו הרבים, ועוד.

את האירוע תנחה המוסיקאית סמדר כרמי-גיברמן וישולבו בו קטעי נגינה, מקהלת ילדים ומקהלת בוגרים, שירה בציבור, העלאת זיכרונות ואנקדוטות על ידי אנשי עין חרוד שחיו את התקופה.

האירוע יתקיים בשבת 12.3.11 בחדר-האוכל של עין חרוד איחוד, בשעה 11:00 בצהריים.

אנו פונים לכל מי שרוצה ויכול... להצטרף למקהלה ולתזמורת המתארגנות בימים אלה.

אין הזמנה מאורגנת של עוזבי עין חרוד אך החברים יוכלו להזמין אישית ידידים שהנושא קרוב ללבם.

הצעות ורעיונות יתקבלו בשמחה : טל. 04-6486368 ציפי לסקי.

להתראות באירוע מרגש ונוסטלגי שלא במהרה יישכח...

צוות האירוע

חברים יקרים, שלום לכם,

תודה תודה תודה על תרומתכם ל"בית איל".
בית איל עיקרו בייעודו: שילוב כל בעלי המוגבלויות מכל הגילים עם כל גווני
הקהילה.

השילוב בתרבות, חינוך, בריאות וספורט.
4 נושאים שממלאים את כל חיינו ומאפשרים להגיע לשילוב הנמצאים
במצוקות והמוגבלים
עם החברה הסובבת ללא דחייה לשוליים.

בתוך הבית "ציר לבנון וחזרה" בו יונצחו כל נופלי מלחמות לבנון ממלחמת
העצמאות ועד היום. בתוך הציר יסופרו גם ארועים מיוחדים.

כל בית איל ניבנה מתרומות. אתם התחלתם את תרומתכם ב- 2009 והנה
נעניתי בחיוב גם ב- 2011. אתם חברי עין חרוד איחוד מיוחדים בתרומתכם,
מגיבים מיד ולא משאירים ציפייה ללא מענה. אתם מיוחדים ויוצאי דופן
בתנועה הקיבוצית כי הרוב לא תורמים. אני מציינת את זה כדי להדגיש את
תודתי הגדולה לכם. ולהבהיר שזה לא כל כך רגיל.
אני מזמינה אתכם בכל ליבי לבוא לבקר ולחוש את הרוח של "קצת יותר
צדק חברתי". זה מפעל שמביא אליו את כל הצפון עם מצוקותיו ועם
תפארתו.

חיילי צה"ל והילדים נותנים את טון ההתחדשות והצמיחה ועוטפים לתוכם
את הנכים והקשישים לא בפילנטרופיה אלא בפעילות של יחד, נותן להם
כבוד וגאווה.

"בית איל" הרמוניה של חיים.
בידידות ובתודה אורנה שמעוני
050-5430565

מצל טוז

לברטה גרינגס
לטוביה גרינגס
להוצאת הנינוק הנכדין התאומין
בת זמן לשני וליאסי
נויה וזניאל
מיטז הזרכות
לכל המשפחות

מצל טוז

לדבורה ולמריה לפני
להוצאת הנכדה
אסתר
בת למירי זלנר
איחואנין לפייק
לכל המשפחות

מצל טוז

למיה ולשזיא צוקר
להוצאת הזן
מורן
לדורית זל גר
לצביקי צוקר
כן ירבו שמחות
לכל המשפחות

מצל טוז

לנורית וליאסי
לנישואי
עמר עז"ל נטע
שפע זרכות
לכל המשפחות

למשתחר החזש משורות צה"ל

רביז פוריא

זרוק השז אלינו

השתלבות נעימה

זבית עין-חרוז

היה היה - סיפורים אפס

מעשיה נושנה
באחות רחמניה ובתמונה
מעשה שהיה - נשמע באגדה - שנודע לנכדה
חרז ועדכן נחמיה הו

לפני שנים אחדות הגיעה אשה,
נאמר ותיקה ואם תרצו די קשישה,
לבית-חולים מרכזי בעיר הגדולה
ופנתה בנימוס לפקידת הקבלה
"שלום, גברתי, באתי לבקר חולה".
"מצטערת", אמרה הפקידה, לענן ובקצור,
"אין כניסה כי זו אינה שעת בקור."
אז במחילה מכבודך: לכי לדרךך ועשי לי טובה
ואת יכולה לשוב בעוד שעות ארבע לבקור הבא".

ותאמר האשה ה"די קשישה" בלי להתבלבל:
"אבל באתי במיוחד מרחוק, מעמק זרעאל."

האוטובוס אחר וגם התקלקל, והיה פקק תנועה ...
ואם אמתין לשעת-הבקור הבאה
לא אוכל ביתה לשוב ובעיר אתקע".

"אין על מה לדבר, גברתי הזקנה",
שלפה מלשונה הפקידה השנונה,
"כמותך טרדנים יש לי מיליון בשנה".

מהרהרת אשה ישישה במחה,
רגליה צבות ואוזל מלאי כחה ...
רעיון צץ: אולי כדאי לנסות,
דבר-מה מכרחים לעשות".

אז הישיבה מבט והפטיחה דקות,
"פקידה נכבדה, אני אני בעצם אחות.
אולי בזכות זה ארשה להכניס"
וגם בלבה פקפקה אם יעמד לה כאן נס.
ואמנם כל נס לא קרה
ובחלל הפרוידור נשמעה גערה:
"ספורי סבתא", כך הפקידה
"אם אחות את באמת, אז בבקשה תעודה".
חטטה ביאוש הזקנה בתיקה
לא תעודה, לא אשור, אין אפלו פתקה.
בושה-נכלמה, ובאין כל עצה,
בצעד אטי דדתה למוצא.

לא פגשה כאן מודע, כי אותה לא הכיר
לא מודע, לא גואל, אלא דוקא הקיר:
נפעמת עצרה צעדה הזקנה
על הקיר ממולה מזדקרת תמונה.
ממש בחזית של אולם הכניסה
תמונה ענקית בזוכית מכסה
במסגרת זהב מתנוססה.

ומה בתמונה? סתם צריף עלוב וקטן,
כהה, אפרורי, נושן ומישן,
ולפניו בחזית קבוצת אחיות קטנה
עוטות לבן - הפל מחוץ לאפנה
ובמרכז מתיכת אחות צעירה
היא בימי עברה נזכרה
והתמונה כאן תלויה, כאלו זרה.

עֲצָרָה הִישִׁישָׁה צַעֲדָה וּפְנִתָה לְאַחֹר
וְשׁוֹב פְּנֵיהָ אֶל תּוֹךְ הַפְּרוֹזְדוֹר
וְתִקְרַב שְׁנִית אֶל פְּקִידַת הַקְּבֵלָה
וּבְפִיָּה - אִם יִרְשָׁה לָּהּ - רַק שְׂאֵלָה:
"הֲאִם תּוֹכְלִי לֹמַר לִי מַהִי הַתְּמוּנָה שֶׁעַל הַקִּיר?
הֲאִם מִישָׁהוּ יוֹדֵעַ, הֲאִם מִישָׁהוּ מַכִּיר, אִו לְמִישָׁהוּ מְזַכֵּיר?"

"הֵם... הֵם... אֶה, כֵּן, זֶה מִשָּׁהוּ מְזַמֵּן,
זֶה מִשָּׁהוּ לֹא מַהִיּוֹם וְלֹא מַכָּאֵן.
נִדְמָה לִי - כֵּךְ אוֹמְרִים - זֶה בֵּית-חֹלִים רִאשׁוֹן
מְזַמֵּן וּמַכְבֵּר! עוֹד לִפְנֵי תַמּוּל שְׁלֹשׁ"
כְּשֶׁתְּלִינּוּ אוֹתָהּ עַל הַקִּיר, גְּבֵהָ,
רְאִיתִי מֵאַחֹר כְּתוֹב 'בֵּית-חֹלִים בְּגִלְבַּע':
וְאוּלַי כְּתוֹב שֶׁסָּגַם 'בְּעֵין חֲרוּד'
וְעַכְשָׁו בְּבִקְשָׁה תִּנֵּי לִי לְעַבְד'."

אָבֵל לֹא עֲזַר כְּלוּם, וְהִישִׁישָׁה הָעֵקֶשׁ שְׁנִית
שׁוֹאֵלַת שְׁנִית:
"אֲנִי רוֹאָה, שֶׁבְּכָל זֹאת בְּמִשָּׁהוּ אֵת מֵתִמְצָאֵת
אִז לִפְנֵי שְׂאֵנִי יוֹצֵאֵת
אוּלַי תֹּאמְרִי לִי, גְּבֵרְתִי הַנְּכַבְּדָה,
מִי הִיא, לְדַעְתְּךָ, הָאֲחוֹת הַנְּחַמְּדָה
הַנְּרֵאִית כְּמוֹ מַעוֹלָם הָאֲגֻדָּה,
זוֹ הַכּוֹרֶעֶת בְּחִזִּית הַתְּמוּנָה,
זוֹ שֶׁחֲגוּרָה שְׁחוֹרָה חוֹבֶקֶת אֶת מְתַנָּה?"

נֹו! הַפְּקִידָה לֹא הִבִּינָה פֶּשֶׁר זֶה הַפְּעֻלּוֹל
וּבְלִבָּהּ חֲשָׁבָה: זֶה כְּבָר בְּאֵמֶת עוֹבֵר כָּל גְּבוּל,
וְאֶפְלוּ רְצָתָה לְהוֹסִיף: "כָּל זֶה כָּלֵל אֵינּוּ לְעִנְיֹן
וּמוֹטָב שֶׁתַּעֲזֹבֵי אֶת הַבְּנִיָּן."

אך לפתע בקלל הבית נשמע המשפט
קצר וצלול ונחת:
"אותה בחורה, זו האחות הידי נחמדה",
זו אני! אולי זה יספיק לי במקום תעודה?"

פקידת הקבלה פתחה עינים בזהות,
לפניה עומדת אשה, דמות מתקופת האבות.
דבר כזה לא קרה לה אף פעם,
ותקפץ ממקומה הלומת רעם,
וימה שקרה נראה ממש בלתי מובן:
קהל רב, והפקידה בראשו, מתקבץ סביב האחות בחלוק הלבו
וכעבר הרף עין קרה נס הלא יאמן:
בלי דין ודברים, בלי משא ומתן,
לאשה הזקנה האשור נתן.
וכך, בלי תוספת בדיקות ותחקור,
נכנסה אחות אלמונית אל חולה לא בשעות הבקור.

ועתה אגלה מי אותה אלמונית
ותיקה ואחות, נבונה ו... עקשנית,
שעכשו היא כאן יושבת נרגשת
זוהי, זוהי חנה החובשת.

בית לביא - בית לתרבות

בעקבות השינויים שאנו עוברים בשנים האחרונות קיים תהליך בחינה ובדיקה על מקומה ותפקידה של התרבות בחיי הקהילה במציאות משתנה.

בתהליכי השינוי וההתחדשות העוברים על הקיבוץ קיימת חובת ההדגשה של חשיבות הפן **החברתי** במקביל לפן הכלכלי. כולנו שואפים לחיות בקהילה חזקה וצומחת.

בתהליך לא מוכוון ולאורך שנים אנו עוברים תהליך של "יחד" כמרכזיותם של החיים ל"יחיד" והמשפחה במרכז, מתרבות אחידה "לכולם" לתרבות מגזרית או משפחתית, מחגים קהילתיים רחבי יריעה (בר-מצווה, חתונות, פסח...) לחגים בחוג המשפחתי הפרטי, מקיבוץ שקיימת בו חלוקה של מבוגרים וילדים לקיבוץ רב-דורי ורב-גילי עם צרכים שונים, עברנו בצורה חדה מאוד מהתנדבות ותרומה לקהילה כמובן מאליו לחוסר רצון וחוסר מחויבות לתרומה והתנדבות או התנדבות "בתמורה".

ההון החשוב של הקהילה הוא **ההון החברתי** שלה. חברה שיש בה הון חברתי, היא חברה חזקה, מתמודדת עם משברים, מסייעת לפרטים, פועלת בתחושת שיתוף, בונה עתיד טוב יותר ויוצרת קהילה איכותית וחזקה.

בניית קהילה מתרחשת באמצעות התרבות!

- התרבות הינה תנאי הכרחי ללכידותו וצמיחתו של הקיבוץ.
 - הפעילות התרבותית היא התשתית שעליה ניתן לבנות ולטפח את ההון החברתי בקיבוץ.
 - התרבות היא חלק בלתי נפרד מהתפיסה הכוללת של הקיבוץ והיא נגזרת מהחזון.
 - תרבות יוצרת מפגשים חברתיים היוצרים קשרים ולכידות חברתית.
 - תרבות תורמת למעורבות אקטיבית ושיתופי פעולה בין קבוצות ויחידים.
 - תרבות יוצרת שייכות וקשר למקום, גאווה יחידה.
 - תרבות מסייעת ליצירה מקומית ופנימית.
- המציאות מלמדת שבקיבוצים שבהם הזניחו את התחום התרבותי - חברתי, נוצרים סדקים במרקם החברתי. מתפתח ניכור, מתחדדים כעסים והתנגדויות. נוצרת מציאות שקשה לחיות בה. קהילה אשר פועלת עפ"י תפיסה זו לא מיטיבה עם עצמה ועם חבריה. מיותר לציין שעין חרוד לא נמנית על קיבוצים אלה וכי התרבות בה נשמרת ומתקיימת.**

לתרבות בעין חרוד "אין בית", בית לביא עומד שומם ומשמים כבר הרבה מאוד שנים, הבית הטבעי הספוג בהיסטוריה ובזיכרונות אחרים טובים יותר עומד נכלם ומבויש. עין חרוד הוא הקיבוץ היחיד בעמק שאין לו בית תרבות פעיל! יש מקום לחשיבה מחדש, כזו שיכולה להפוך את בית לביא למרכז חיי התרבות המקומית ולתת מענה לצרכים בנושא.

אני מבקש מחברים כאלה שחושבים כי ניתן להחזיר עטרה ליושנה להצטרף אל צוות אשר יעמול על תוכנית מבנית ותקציבית הפרוסה על פני שנים להשמש בית התרבות שלנו, נא לפנות לחתום מטה.

ששי מאור
רכז תרבות

לא נפסיק ארקוד

חול ריקודי עם אנשים N-18 עד 80+

בהדרכת ניצן טרייזל (אויקסי)

מדי יום שלישי בשעה 20:00

בחזה"א זלזע

חזרות סין-חרוד וקיבוצי הסביבה

מוזמנות להשתתף בשמחה

הכניסה חופשית

יומן תרבות

תוכנית מטעמי השבת "ילדים זה שמחה" הייתה שמחה, כייפית, מהנה וטעימה. הילדודס והוריהם דילגו בין פינות ההפעלה ציירו ויצרו שלטים וראשי דשא, החגיגה המשיכה לתיאטרון הבובות של אבישג שהיה מרתק, עשיר ומהנה, את האירוע סיימנו בארוחת ילדים טעימה.

תודה: לדורית רוחס על היוזמה, התכנון, הארגון וההוצאה לפועל משקע ועד תקע של כל האירוע, ישר כוח. תודה, לדוד רוחס, הדס פורת, על העזרה בהפעלת האירוע. תודה למירב ברוידא, יוני שובל בעזרה לסידור חדר האוכל לאחר האירוע.

למחסן תחפושות נמצאה אימא דואגת, זיוה שירי לקחה על עצמה את האחריות המלאה לטיפול והשגחה על האוסף הגדול של התחפושות, תודה על הרצון לתרום.

בחודש הבא בתאריך 11-3-12 בשעה 11:00 תיערך תוכנית נוספת במסגרת מטעמי שבת והיא מוקדשת הפעם ל"ניגוני עין חרוד" תוכנית בהנחיית סמדר כרמי בה נשיר את שירי עין חרוד ונספר את הסיפורים מאחוריהם. לתוכנית זו מוזמנים חברי עין חרוד מאוחד.

פורים מתקרב, צוות החג פועל במרץ, פורים יחוג בתאריך 11-3-25 יום שישי, נא לעקוב אחר הפרסומים בלוחות המודעות. כל מי שמעונין לתרום בכל תחום מוזמן לפנות אל סיון דור ועינת מאור המרכזות את החג.

צוות תרבות